Dosarul nr. 4r-3842/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24017208-02-4r-09092024 Judecător: Cheptea Cristina

D E C I Z I E

15 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul executorului judecătoresc Jidovanu Dorin declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-347/2024 din 22 aprilie 2024, în cauza contravenţională privind procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Rotari Oleg Petru, născut la *****, IDNP *****, originar și cu viză de reședință în *****, domiciliu*****, cet. al RMoldova, căsătorit, doi copii minori, neangajat, judecat în baza art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul, -

A C O N S T A T A T:

1. Rotari Oleg este învinuit de faptul, că nu execută documentul executoriu emis în baza sentinței nr. 1-640/2016 din 27.12.2016, pronunțată de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin care s-a admis acțiunea civilă înaintată de CA ”Garanție” SA, încasându-se de la Rotari Oleg suma de 342385 lei și suma de 749942,58 lei, datorii contractuale, prin aceasta încălcând prevederile art. 318 alin. (1) din Codul contravențional.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-347/2024 din 22 aprilie 2024, s-a încetat procesul contravențional intentat în baza art. 318 alin. (1) din Codul contravențional în privința lui Rotari Oleg Petru, pe motivul inexistenței faptului contravenției.

3. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către executorul judecătoresc Jidovanu Dorin prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii din 22.04.2024, rejudecarea fondului cauzei cu examinarea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.069-384R/23 din 14.12.2023 și emiterea deciziei de sancționare în privința debitorului.

4. În motivarea cerințelor sale, reiterând circumstanțele de fapt care au stat la baza

depunerii demersului invocă, că prima instanță a omis să aprecieze faptul că suma dispusă pentru încasare din contul debitorului/contravenientului Rotari Oleg (1 093 327,58 lei), reprezintă prejudiciul cauzat în urma cauzării de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, conform elementelor infracțiunii prevăzută la art. 196 alin.(4) din Codul penal. Deci, Rotari Oleg, fiind administratorul agentului de asigurare „King-Kom" SRL a săvârșit infracțiunea de sustragere a mijloacelor bănești în suma totală de 1 093 327,58 lei, fapt care a cauzat prejudiciul creditorului CA "Garanție" SA. Vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii în cauză, Rotari Oleg a recunoscut-o integral, având obligația legală de a repara prejudiciul material cauzat CA "Garanție" SA.

5. Explică, că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a cerut Guvernului RM inter alia să instituie la nivel național un mecanism pentru remedierea persoanelor afectate de neexecutarea hotărârilor judecătorești în termen rezonabil. În acest scop, Parlamentul a adoptat Legea nr. 87/2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Conform art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 87/2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare. Legislația națională nu oferă o descifrare a noțiunii de „termen rezonabil", însă prin obligarea respectării unui astfel de termen pentru executarea actului justiției, atât normele naționale cât și cele internaționale invocă administrarea justiției fără întârzieri neconforme de natură a-i compromite eficacitatea și responsabilitatea. La aprecierea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești urmează a fi luate în considerare anumite criterii de apreciere: complexitatea cauzei, care se apreciază de asemenea după caz și individual; comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului și a autorităților. Astfel, termenul de executare a documentului executoriu nr. 1-640/2016 din 27.12.2016 scurs până acum (5 ani), volumul executării (0.03%) și caracterul lent și imprevizibil de executare integrală a lui face dreptul creditorului în speța dată iluzoriu, ceea ce poate duce la atragerea la răspundere a persoanelor vinovate și la repararea de către stat a prejudiciului cauzat în baza Legii nr. 87/2011. Pentru a evita aceste urmări nefavorabile, executorul judecătoresc Jidovanu Dorin a fost obligat să întreprindă toate măsurile necesare și posibile în vederea executării documentului executoriu, bazându-se pe normele Codului de executare, și anume art.22 alin.(2), care stipulează expres că executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii și să explice participanților la procesul de executare drepturile și obligațiile lor și art.70 alin.(2), care prevede că executorul judecătoresc urmează să întreprindă imediat toate acțiunile necesare în vederea executării hotărârii judecătorești. Dacă legea nu prevede altfel, termenul dintre acțiunile complexe ce urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc nu va depăși 15 zile.

6. Susține că, din textul hotărârii, se constată că instanța de fond nu a supus

aprecierii comportamentul contravenientului sub aspectul încălcării dreptului creditorului la executarea documentului executoriu în termen rezonabil. Deci, instanța de fond a examinat cauza prin prisma drepturilor debitorului/contravenientului, fără să aprecieze drepturile creditorului, care se încalcă în speța dată. Contravenția imputată debitorului Rotari Oleg are ca obiect relații juridice legate de executarea documentului executoriu nr. 1-640/2016 din 27.12.2016, iar neexecutarea acestuia, adică săvârșirea contravenției în mod evident afectează direct drepturile creditorului CA ”Garanție” SA.

7. Menționează că, în ședința de judecată din 09.04.2024. s-a prezentat reprezentantul creditorului, juristul împuternicit al CA ”Garanție” SA care a înaintat instanței de fond verbal demersul privind atragerea sa în calitate de reprezentantul victimei, însă, instanța de fond a ignorat demersul dat, nu s-a expus în acest context în nici un fel, încălcând astfel drepturile victimei, specificate la art.387 alin.(3) și (6) din Codul contravențional. Din circumstanțele cauzei rezultă clar că, debitorul nu a participat la procedura de conciliere, nu a propus și nu a participat la negocierea unui sau altui mod de executare, cu sau fără stabilirea unui grafic de plăți, precum și nu a încheiat vreo tranzacție de împăcare cu creditorul, fapt care exclude dreptul debitorului la executarea documentului executoriu nr. 1-640/2016 din 27.12.2016 în alt mod decât prin executarea imediată.

8. Invocă, că afirmația debitorului că el nu deține careva bunuri mobile sau imobile, ceea ce chipurile face pentru debitor imposibilă executarea operativă a documentului executoriu, urmează a fi apreciat critic. În realitate, debitorul deține careva bunuri mobile sau imobile, însă acestea sunt tăinuite cu rea-intenție la domiciliul său din ***** (la adresa domiciliului său) iar executorul judecătoresc nu are pârghii legale pentru a efectua măsuri de executare în regiunea dată, care nu este pentru a se eschiva de la executarea documentului executoriu nr. 1-640/2016 din 27.12.2016.

9. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

10. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

11. *Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

12. Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

13. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

14. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

15. Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 alin.(1) din Codul contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

16. În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.069-384R/23 din 14 decembrie 2023, încheiat de către executorul judecătoresc Jidovanu Dorin, s-a constatat că, cet. Rotari Oleg se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, și anume neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, și anume Rotari Oleg nu execută documentul executoriu nr.1-640/16 din 27.12.2016 emis de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău privind încasarea de la Rotari Oleg în beneficiul lui CA ”Garanție” SA datoria în sumă totală de 1 093 327,58 lei.

17. Conform art.7 din Codul contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

18. Potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, *constatarea faptei înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

19. În conformitate cu prevederile art. 442 alin. (1), 443 alin.(1) lit.e) din Codul contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Procesul- verbal cu privire la contravenţie va cuprinde încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.*

20. În acest context, Colegiul reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

21. Analizând materialele cauzei contravenționale și verificând legalitatea şi temeinicia procesului - verbal cu privire la constatarea contravenţiei nr.069-384R/23 din 14 decembrie 2023, însoţit de înscrisurile ţin de procedura de executare silită, instanța de recurs reține că, acestea reprezintă o relatare generală despre faptul că, în privinţa debitorului Rotari Oleg au fost luate măsuri de executare, iar de către executorul judecătoresc nu au fost luate măsuri de urmărire a acestor bunuri în vederea executării silite a documentului executoriu.

22. Colegiul subliniază că, la stabilirea existenţei sau inexistenţei faptei contravenţionale, în sensul art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, urmează a se învedera faptul că, *obiectul juridic special* al faptelor prevăzute la acest articol îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neîndeplinirii obligației impuse de către instanța judecătorească în cadrul procedurii de executare sau executării documentului executoriu. *Latura obiectivă* a faptelor constă în faptele (acțiunile sau inacțiunile) oricărui participant la procedura de executare (părțile (creditorul și debitorul), creditorii intervenienți, reprezentanții, specialiștii, experți, interpreții și martorii asistenți), precum și altor persoane de neexecutarea intenționată a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare; eschivare de la executare a hotărârii instanței de judecată ori a documentului executoriu menționat la art. 11 lit. c) sau d) din Codul de executare. Condiția esențială pentru ca aceste fapte (acțiuni sau inacțiuni) să fie pasibile de răspundere (pentru ambele modalități normative alternative) - să fie comise (admise) fără motive întemeiate. *Latura subiectivă* a faptelor prevăzute la art. 318 alin.(1) din Codul contravențional se caracterizează prin intenție directă, iar *subiectul* faptelor, reieșind din prevederile art. 16 alin.(1) din Codul contravențional, este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârșirii contravenției, are împlinită vârsta de 18 ani.

23. Astfel, prin prisma stabilirii existenţei sau inexistenţei laturii subiective a contravenţiei, instanța de recurs reține că, răspunderea contravenţională în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, trebuie să fie condiţionată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri. În speță, la materialele cauzei, nu au fost prezentate careva probe care ar confirma că făptuitorul intenţionat nu execută sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanţa să poată stabili intenţia făptuitorului Rotari Oleg de comitere a contravenţiei prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional. Or, atât potrivit circumstanţelor faptice stabilite de către executorul judecătoresc Jidovanu Dorin în procesul-verbal cu privire la contravenţie, cât şi potrivit înscrisurilor anexate, se poate deduce doar circumstanţa existenţei unei datorii, dar în nici un caz nu poate fi constatată intenţia eschivării sau neexecutării intenţionate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărârea instanţei de judecată şi împotrivirea acestuia la îndeplinirea actelor de executare.

24. Mai mult ca atât, urmează a se învedera faptul că, debitorul a avut intenția de conciliere și a fost stabilită modalitatea de executare, inițiativa parvenind de la debitor,

care a manifestat intenția de rambursare a datoriei, fapt confirmat prin declarația din 14 decembrie 2023, prin care Rotari Oleg și-a exprimat disponibilitatea de a achita lunar câte 1000-2000 lei în contul executorului judecătoresc, ținând cont de venitul său lunar de aproximativ 7 000 lei și de obligația de întreținere a celor doi copii minori. În acest sens, este relevant că, la 18 decembrie 2023, debitorul a efectuat o plată în contul datoriei, iar în perioada ulterioară au fost efectuate și alte plăți, în total fiind achitată suma de 12 000 lei, ceea ce denotă o conduită activă și orientată spre executarea documentului executoriu, iar nu spre eschivarea de la executarea acestuia.

25. În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reține că, prin încheierea executorului judecătoresc Jidovanu Dorin nr. 069-472/2022 din 03 noiembrie 2022, au fost dispuse mai multe măsuri de asigurare a executării, în urma cărora s-a constatat că debitorul Rotari Oleg nu dispunea de mijloace bănești în conturile bancare, de bunuri mobile sau imobile în proprietate ori de alte valori materiale susceptibile de urmărire. Totodată, agenții economici la care acesta a activat erau în proces de lichidare, aveau activitatea pasivă sau asupra acestora existau interdicții. Prin urmare, din materialele cauzei rezultă că neexecutarea integrală a documentului executoriu nu a fost determinată de refuzul debitorului de a executa hotărârea instanței, ci, cel puțin în perioada relevantă, de lipsa unor bunuri și mijloace financiare suficiente care să poată fi urmărite în cadrul procedurii de executare. Or, simpla împrejurare că obligația stabilită prin hotărârea judecătorească nu a fost executată integral nu permite, prin ea însăși, concluzia existenței unei conduite intenționate de neexecutare sau a unei eschivări de la executare.

26. În acest context, Colegiul consideră esențială delimitarea dintre imposibilitatea obiectivă de executare a obligației și eschivarea intenționată de la executarea acesteia. Pentru angajarea răspunderii în temeiul art. 318 alin. (1) din Codul contravențional nu este suficientă constatarea existenței unei datorii și a faptului că aceasta nu a fost stinsă într-un anumit interval de timp, fiind necesar să fie demonstrate circumstanțe concrete care să ateste că debitorul, având posibilitatea efectivă de a executa obligația, a refuzat în mod deliberat executarea acesteia ori a întreprins acțiuni orientate spre evitarea executării. Or, în prezenta cauză, asemenea circumstanțe nu au fost stabilite. Dimpotrivă, conduita lui Rotari Oleg relevă o atitudine contrară celei de eschivare, acesta prezentându-se în fața executorului judecătoresc, exprimându-și disponibilitatea de a achita datoria în rate, indicând cuantumul pe care îl putea achita raportat la veniturile sale și obligațiile familiale, precum și efectuând plăți în contul datoriei. Aceste împrejurări, apreciate în ansamblu, nu permit identificarea unei intenții directe de a nu executa hotărârea instanței de judecată.

27. Mai mult, este relevant faptul că, anterior întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a întreprins măsuri în cadrul procedurii de executare, inclusiv verificarea situației patrimoniale a debitorului, iar rezultatul acestor măsuri nu a relevat existența unor bunuri sau mijloace financiare suficiente pentru acoperirea datoriei. În aceste condiții, pentru a putea concluziona asupra caracterului intenționat al neexecutării, era necesară stabilirea unor date concrete care să demonstreze că Rotari Oleg dispunea, la momentul relevant, de resurse financiare ori bunuri susceptibile de urmărire și, în pofida acestei posibilități reale, a refuzat executarea

obligației. În lipsa unor asemenea probe, procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate constitui, prin el însuși, temei suficient pentru concluzia privind vinovăția contravenientului. Or, potrivit art. 442 și art. 443 din Codul contravențional, procesul-verbal trebuie să individualizeze fapta și să cuprindă descrierea circumstanțelor care permit identificarea elementelor constitutive ale contravenției, iar nu doar să constate existența unei obligații neachitate.

28. Instanța de recurs mai reține că, la întocmirea procesului-verbal din 14 decembrie 2023, Rotari Oleg a participat personal, fiind asistat de avocat, și a formulat obiecții cu privire la procedura de executare și la lipsa informațiilor necesare pentru efectuarea plăților. Chiar dacă asemenea obiecții nu ar fi suficiente, prin ele însele, pentru înlăturarea răspunderii contravenționale, acestea urmează a fi apreciate în coroborare cu celelalte circumstanțe ale cauzei, în special cu lipsa bunurilor și a mijloacelor financiare constatată în cadrul procedurii de executare și cu plățile efectiv realizate de debitor. Astfel, conduita ulterioară și anterioară întocmirii procesului-verbal este relevantă pentru aprecierea laturii subiective a faptei, întrucât demonstrează că Rotari Oleg nu a adoptat o poziție de refuz absolut al executării obligației, ci a urmărit posibilitatea achitării acesteia în limita posibilităților sale financiare. Or, intenția directă nu poate fi dedusă exclusiv din faptul că datoria este restantă, ci trebuie să rezulte din circumstanțe obiective care să demonstreze voința persoanei de a nu executa obligația, în pofida posibilității reale de a o executa.

29. În acest sens, Colegiul constată că, materialele cauzei nu conțin probe din care să rezulte că Rotari Oleg ar fi ascuns bunuri, ar fi înstrăinat în mod fraudulos bunuri pentru a împiedica executarea, ar fi dispus de mijloace bănești suficiente pe care, în mod deliberat, să fi refuzat să le utilizeze pentru executarea documentului executoriu sau că ar fi întreprins alte acțiuni concrete îndreptate spre împiedicarea executării hotărârii judecătorești. Prin urmare, neexecutarea integrală a obligației stabilite prin documentul executoriu nu poate fi echivalată, în circumstanțele concrete ale cauzei, cu eschivarea intenționată de la executare. A admite contrariul ar însemna ca orice persoană care nu dispune de suficiente mijloace financiare pentru executarea imediată și integrală a unei obligații să poată fi sancționată contravențional doar pentru existența unei datorii neachitate, ceea ce ar contraveni principiului vinovăției consacrat de art. 7 din Codul contravențional.

30. În consecință, instanța de recurs ajunge la concluzia că, în prezenta cauză, nu a fost demonstrată existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, în special a laturii subiective, caracterizată prin intenție directă. Or, probele administrate demonstrează mai degrabă existența unor dificultăți obiective de executare și manifestarea de către debitor a disponibilității de a stinge treptat datoria, decât o conduită de eschivare intenționată.

31. În susținerea acestei poziții sunt elocvente speţei prevederile art. 23 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora, în cazul în care acţiunile (inacţiunile) cu elemente ale contravenţiei ale persoanelor care, fără motive justificative, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmeşte un proces-verbal cu privire la contravenţie, pe care îl înaintează

spre examinare instanţei de judecată. În cazul în care aceste acţiuni conţin elemente ale infracţiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

32. Totodată urmează a se reține Decizia Curții Constituționale nr. 52 din 31.05.2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (neexecutarea hotărârii instanţei de judecată), care în pct. 28 a menţionat că, ”*practica judiciară demonstrează că, atunci când persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti, trebuie probate posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărârea în discuţie*”.

33. Prin urmare, instanța de recurs constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 069-384R/23 din 14 decembrie 2023 nu este susținut de un ansamblu probator apt să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei în modalitatea imputată și vinovăția contravenientului. În consecință, soluția instanței de fond, prin care s-a constatat lipsa temeiurilor pentru sancționarea lui Rotari Oleg în baza art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, este legală și întemeiată, iar motivele invocate în recurs nu sunt de natură să conducă la casarea acesteia.

34. Aşa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenţia directă a persoanei privind neexecutarea intenţionată a hotărârii instanţei de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărâre, şi, pe cale de consecinţă, împotrivirea, cu rea-voinţă, a persoanei, de a purcede la executare.

35. Într-o altă ordine de idei instanța de recurs stabilește lipsa la materialele cauzei a vreunui înscris care ar confirma posibilitatea reală a cet. Rotari Oleg de a executa hotărârea instanţei de judecată, lipsind la caz intenţia directă a făptuitorului în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) din Codul contravenţional.

36. În această ordine de idei, Colegiul subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

37. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (*Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței, 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30*).

38. Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât

timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.

39. Conform prevederilor art.470 din Codul contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 din Codul contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 din Codul contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

40. Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.318 alin (1) din Codul contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CtEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional.

41. În concluzie, Colegiul notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, nu a fost dovedit fapta contravenţională specificată la art. 318 alin.(1) din Codul contravenţional, din care considerente, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional a încetat procesul contravențional intentat în privința cet. Rotari Oleg, pe motiv că nu există faptul contravenției.

42. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și menține hotărârea fără modificări.

43. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de executorul judecătoresc Jidovanu Dorin împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 4-347/2024 din 22 aprilie 2024, și se menține această hotărîre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta